

Angyalföldön temetik a port

**A kerület népe lázasan dolgozik,
hogy 8500 fát elültessen**

Nyolcvanezer fa Budapest utcáinak és tercsinek, ez a most induló fásítási terv célja. Az angyalföldiek fásítási versenyre hívták ki a főváros valamennyi kerületét.

A széles Béke-utcán rohog a villamos. Két oldalt a járda szélen jó lölések, félig kiásott gödrök, kis földkupacok.

Délután félöt óra. A Dolmány-utca lakói most jönnek a gyárakból. Egymásután nyílnak a kis házak kapui. Férfak, nők, gyerekek, ásóval csákánnyal nekilátnak a földnek. Fásítanak.

Maskos bácsi az első. Már bent áll a kiáscsi gödörben.

— Amit mi angyalföldiek vállaltunk az: végre is hajtjuk — kiáltja oda vidáman egy erőteljes magas fiatalembernek.

— Végre hát — feleli az nevetve — csak hát ne volna olyan kemény a föld.

Az öreg csak legyint az'án hatalmas lendülettel felrántja a csákányt. Szikrázik a kő a csákány hegye nyomán.

Szalai Sándorné tanítónő az utcafelelős. Ő eszta be a napi munkát.

— Itt mindenki a saját portája előtt söpör — mondja nevetve — kiki a lakóháza frontja előtt

Bus Jánosék családcstő: kivonultak. Együtt dolgozik az apa és a fia. Idősebb Bus János száz százalékos hadirokkant ugyan, de hiába kérelmek, nem lehet visszatérni a munkától.

— Hogy én ebből kimaradjak — mondja méltalankodva. — Csak nem árt meg nekem ez a kis gödör!

— Wastyár bácsi válaszol a túloldalon. A kerijében álló kis fára mutat:

— Ugye, hogy jó talaj ez, milyen szépen nő ez a kis fa. A centenáris évben ül e'tem. Ugy is nevezem el: Centenárium'nak. Hát ennek a fának mi lesz a neve?

Az öszhajú ember elgondolkodik egy kicsit, az'án kivágja:

— A fordulat évének fája.
Trinolisz környékén már készek a gödrök. Az utolsó simításokat végzik.

— Csak nem temetésre készülnek — kérdezi évődve egy arra járó.

— Temetésre bizony — feleli Korsós Ferenc. — A port temetjük. Aztán jöhet az élet: a platánfá!

Akogy a Béke-utcán rohog hazafele villamosunk a gödrök már mindenütt készek. Angyalföld várja a fákat.